

Veronika Kupková: Budování mostů chce čas a důvěru

Nejen Ústecko a saské Krušnohoří, ale symbolicky i Ukrajinu se během Roku na hranici podařilo propojit Veronice Kupkové. Na konci února letošního roku se díky jejím kontaktům a zapojení odehrál benefiční koncert, na kterém vystoupily sbory z obou stran hranice, i složené z původem ukrajinských zpěváků a zpěvaček.

„Během posledního roku jsem mohla oslovit nové lidi, doprovodit je na jejich cestě a umenšit jejich pocit bariéry či hranice,“ sdílí své pocity z posledních měsíců Kupková. Zaměřila se hlavně na instituce jako jsou muzea nebo knihovny a pomáhala pracovníkům s křesťanskou mládeží i učiteli. Zapojila ale i „obyčejné“ lidi z obce Kovářská, kteří se rozhodli po sto letech od vzniku přeložit zdejší německojazyčnou obecní kroniku. „Hledali někdejší rodáky, nakonec se nám podařilo najít potomky vysídlených Němců. Ti v Norimberku založili vlastní organizaci, která se o původní domovinu zajímá,“ popisuje. Tato česko-německá skupina pak společnými silami získala financování a nápad podpořila i obec Kovářská. „Takže kronika se teď zrovna překládá,“ pochvaluje si s úsměvem.

Zajímavých aktérů nebo aktivit, které si zalouží své „místo na slunci“, podle ní v regionu rozhodně není málo. „Pro přeshraniční vztahy nabízí geografickou blízkost. Pro lidi, spolky a kreativní iniciativy, které mají chuť se síťovat, pak také dobrou dopravní dostupnost. Vytvářet možnosti jejich sektávání mi dává velký smysl,“ míní Kupková. Sama ovšem o celé věci přemýšlí v širším kontextu. „Krušnohoří potřebuje plán pro udržitelný život, aby nedocházelo k odlivu mozků, ničení přírody a dobře se tu žilo všem,“ je přesvědčená.

A jakékoliv česko-německé propojování podle ní nezbytně potřebuje ještě dvě klíčové ingredience: čas a vzájemnou důvěru.

napsala Helena Truchlá